

Ι.Μ. Αββά Θεοδοσίου: Στη σπηλιά των Τριών Μάγων

/ [Ιερές Μονές](#)

Η Εκκλησία μας σήμερα 11 Ιανουαρίου τιμά την μνήμη του Οσίου Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου

Η Ιερά Μονή του Αββά Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου ευρίσκεται ανατολικά της Βηθλεέμ, εις την είσοδον της ερήμου και επάνω εις τον αρχαίον κεντρικόν δρόμον, ο οποίος οδηγεί από την έρημον του Ιορδάνου εις την Νεκράν Θάλασσαν. Το σημερινόν μοναστήριον είναι εκτισμένον εις την θέσιν του αρχαίου Κοινοβίου, το οποίον ιδρύθη από τον Άγιον Θεοδόσιον, τον 5ον αιώνα. Μετά την ίδρυσιν της Μονής αρχίζει η δράσις του Αββά Θεοδοσίου εις τον μοναχικόν βίον, απολαμβάνοντος κοινήν τιμήν και ευγνωμοσύνην με αυτήν του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου και του Μεγάλου Ευθυμίου, όχι μόνον υπό της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων και των Μονών της Παλαιστίνης αλλά και ολοκλήρου της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Η Σπηλιά, προσκύνημα, παρουσιάζει μεγάλον ενδιαφέρον διότι, συμφώνως προς την παράδοσιν, εκεί διανυκτέρευσαν οι Τρεις Μάγοι επιστρέφοντες από την Βηθλεέμ. Η Σπηλιά είναι φυσική, με ολίγα λαξευτά σημεία και κατά την μακραίωνον ιστορίαν της Μονής εχρησιμοποιήθη ως Εκκλησία αρχικώς και αργότερον ως κοιμητήριον. Μέσα εις μαρμαρίνους λάρνακας κατά μήκος των τοίχων της σπηλιάς είναι ενταφιασμένοι ο ιδρυτής του μοναστηριού Σωφρόνιος, Πατριάρχης Ιεροσολύμων, ο διάδοχος του Αγίου και ο μετέπειτα ονομαστός Πατριάρχης της Ιερουσαλήμ ο Άγιος Κόπρης, η Αγία Σοφία, μητέρα του Αγίου Σάββα, η Αγία Θεοδότη, μητέρα των Αγίων Αναργύρων, η μητέρα του Αγίου Παντελεήμονος, οι Άγιοι Ξενοφών και Μαρία και άλλαι εξέχουσαι μορφαί του μοναχισμού της Παλαιστίνης.

Εις τον χώρον της Ιεράς μονής είχαν ανεγερθεί Νοσοκομεία, γηροκομεία, πτωχοκομεία, ορφανοτροφεία, «παντεία τεχνών εργαστήρια», και πλήθος άλλων κτισμάτων. Ο Μέγας Θεοδόσιος υπήρξε ο θερμότερος συνήγορος και οπαδός του αληθινού και υψηλού μοναχικού βίου, ο οποίος συνεδύαζε εις την μοναχικήν πολιτείαν την παιδείαν και την μοναχικήν άσκησιν της φιλεργίας και φιλοπονίας. Εις το σημείον αυτό ο Μέγας Θεοδόσιος μιμείται τους μεγάλους συμπολίτας του Καππαδόκας, Βασίλειον και Γρηγόριον, οι οποίοι συνεδύασαν αρμονικότερον και απέδειξαν με το παράδειγμά τους ότι είναι δυνατή η συνύπαρξις του θεωρητικού και πρακτικού βίου εις την μοναχικήν ζωήν.

Εις την ηγουμενίαν τον διεδέχθη ο Σωφρόνιος, ο οποίος συνέχισε επαξίως το έργον του Μεγάλου Θεοδοσίου. Σύγχρονος και συμμοναστής του Σωφρονίου και του Μοδέστου υπήρξε ο Μόσχος, ο γνωστός συγγραφέας του Λειμωναρίου, ο οποίος απεβίωσε αργότερον εις την Ρώμην αλλά το σκήνωμά του μετεφέρθη και ενεπετέθη εις το σπήλαιον των Μάγων, επειδή αυτό εθεωρήθη διά τον κηδευόμενον υψίστην τιμήν. Με την Περσικήν εισβολήν και την Αραβικήν κατάκτησιν τα πράγματα ήλλαξαν ριζικώς. Το μοναστήριον έπεσε εις δυσμένειαν και πάρα πολλοί μοναχοί εσφαγιάσθησαν. Κατά την περίοδον των Σταυροφόρων, η μονή φθάνει εις την ακμήν της αλλά εγκαταλείπεται οριστικώς τον 15ον αιώνα. Το 1881 ο σχολάρχης της Θεολογικής Σχολής του Τιμίου Σταυρού Φώτιος Αλεξανδρίδης, αγοράζει το θείον άντρον των Μάγων, και ανακαινίζει το ερειπωμένον κτίσμα. Το 1896 ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων Γεράσιμος Α' θεμελιώνει την νέαν μονήν. Το 1990 ανακαινίζονται τα σπήλαια των Μάγων και αγοράζεται η γύρω περιοχή από τον μοναχόν Λεόντιον. Ο συγγραφέας της ιστορίας της μονής Αρχιδιάκονος π. Κλεόπας Κοικυλίδης χαρακτηρίζει ως θαύμα τον αριθμόν των 700 περίπου μοναχών κατά τους αρχαίους χρόνους. Το σημερινόν κτίσμα είναι τρουλαία Βασιλική και ευρίσκεται εις το νότιον τμήμα του σπηλαίου των Μάγων. Ελληνικάί επιγραφαί, μωσαικά δάπεδα, μαρμάρινα κιονόκρανα αποτελούν αναμφισβητήτους μαρτυρίας της ιστορικής συνέχειας του μοναστηριού ανά τους αιώνας, καθιστάσας αυτήν πνευματικόν φάρον της Ορθοδοξίας εις την περιοχήν της Παλαιστίνης. Ο Άγιος Θεοδόσιος τόσο πολύ είχε τρωθεί από την θείαν αγάπην ώστε εξεπλήρωσε εις το ακέραιον την υψηλήν και θείαν εντολήν: «Αγαπήσεις

Κύριον τον Θεόν σου, εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της ισχύος σου και εξ όλης της διανοίας σου και αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν»

Πηγή: Πατριαρχείο Ιεροσολύμων